

PROSVETNI DOM NA PREVALJAH — NARODNA ZADEVA!

gleški kardinal Hinsley je pred kratkim odgovoril v javnosti na očitke, češ, da je

katolicizem fašističen zato, ker je proti komunizmu. Poudaril je, da izziva komunizem nasprotovanje katoliške cerkve radi svoje brezbožnosti. Prav tako pa cerkev obsoja tudi fašizem kot nekrščanski in poganski, radi česar se mu pravi katoličan ne more pridružiti.

Prelat dr. Fran Kovačič na zadnji poti

Zadnjič smo poročali, da nas je zapustil na Jožefovo po daljšem bolehanju g. prelat dr. Fran Kovačič, kateri ima za osvoboditev Slovenije velike zasluge.

Truplo blagopokojnega so položili številnim vernikom v počastitev v Slomšekovi kapeli na starem mariborskem pokopališču, od koder se je vršil zadnji terek popoldne veličasten pogrebni sprevod na frančiškansko pokopališče na Pobrežju.

Pogrebne molitve je opravil ob asistenci gg. kanonikov prevzv. g. škof Ivan Jožef Tomažič, ki je vodil ves sprevod in je tudi blagoslovil zadnji dom blagopokojnika.

Združeni pevci »Maribora«, pevskega zbora bogoslovcev in učencev orglarske šole so zapeli pod vodstvom g. kapelnika J. E. Gašpariča žalostinko, nakar se je začel pomikati dolg žalni sprevod izpred Slomšekove kapele na Pobrežje. Zadnje pot so posodili priljubljenemu in od vseh čisljanemu g. prelatu poleg številne duhovščine s prevzv. g. škofom na čelu vsi najodličnejši zastopniki državnice ter banovinske oblasti, mestne občine, JRZ poslanskega kluba ter vseh znanstvenih in drugih organizacij. V sprevodu so korakali mariborski gasilci, člani staroslavne veržejske garde v krojih, šolska mladina in dolga vrsta mariborskih občanov iz vseh slojev.

Na Pobrežju je krenil sprevod na frančiškansko župnijsko pokopališče. Tam so spustili krsto s prelatovimi zemeljskimi ostanki v skupno duhovniško grobnico.

Po sklepu žalnih molitev se je poslovil od g. prelata prevzv. g. škof dr. Tomažič,

ki je ganljivo orisal nenadomestljivost rajnega v vrstah duhovščine, Cerkev žaluje, ker je zgubila enega najbolj učenih duhovnikov in lavantinska škofija je zavita v žalost nad izgubo svojega največjega učenjaka, modroslovca in zgodovinarja. G. prelat je v svojem življenju in delu združeval vero in znanost, pobožnost in znanje. S svojim vsestranskim delom si je g. prelat postavil nevenljiv spomenik. Slomšekova vladikovina žaluje za Slomškovim zgodovinarjem in pospeševalcem njegovega proglašenja k blaženim. Ni mu bilo dano, da bi videl sadove svojega dela na zemlji. Zato pa mu je dano, da bo v nebesih prosil za Slomšekovo čast oltarja.

Za prevzvišenim je vzel od g. prelata pomemljivo slovo g. mestni župan dr. Alojzij Juvan, kateri je očrtal rajnega kot organizatorja vseh mariborskih znanstvenih ustanov.

V imenu Zgodovinskega in Muzejskega društva je govoril poslovilne besede profesor Franjo Baš.

Za Slovensko Matico, ki je štela g. dr. F. Kovačiča med svoje najboljše člane, je vzel slovo pri odprtem grobu še upokojeni gimnazijski ravnatelj g. dr. Tomišek.

Združeni pevci so odpeli žalostinko in pričel je razhod v zavesti, da smo se poslovili od enega največjih mož Slovenije, kateri je vse življenje zastavljal svoje moči, da bi pomagal teptanemu slovenskemu narodu do svobode in mu pripomogel do pravice ter do ugleda v Jugoslaviji na najvišjih mestih in v zunanjem svetu!

Smrt osemletne deklice v strašnih mukah. Iz Vuhreške grabe v Dravski dolini se je podal v Nemčijo za zaslužkom Alojz Nerat. Ker ga ni bilo nekaj dni nazaj, jo je ubrala za njim čez mejo tudi njegova žena. Doma sta ostali dve hčerki: 12 letna Ivanka in 8 letna Marija. Radi izostanka očeta in matere sta bila otroka v velikem strahu. Sredi minulega tedna je šla Ivanka na bližnjo strmino gledat, če se že ne vračata starša. Doma je kurila v štedilniku Marija. Naenkrat je švignil plamen in vnel obleko na otroku. Deklica je zbežala iz hiše proti potoku in je s tem še bolj pospešila razmah tlenja užgane obleke. Tik ob potoku se je onemogla zrušila. Na pomoč ji je prihitela sestra ter je polila živo baklo z vodo in strgala z nje zoglenele cunjce. Vso opeklo revo je prenesla v sobo in jo je položila na posteljo. V noči po nesreči je otrok umrl v nepopisnih bolečinah.

Huda nesreča pri padcu z voza. 51 letnemu pos. stniku Mihaelu Germancu na Hočkem Pohorju so se splašili vpreženi voli. Germanc je padel pod voz in so ga spravili v mariborsko bolnišnico s počeno lobanjo.

Božjastnik zmrznil. V minulem tednu je zadel posestniški sin Franc Rambacher, ko je šel v jutro iz Pivole proti Hočam v mariborski okolici, ob cesti na mrtvega moškega. V mrtvem so prepoznali 27 letnega poljedelskega delavca Vinka Curiča iz Pivole, ki je trpel že od otroških let na božjasti. Curič se je vračal pod večer iz Sp. Hoč proti domu. Med potjo ga je vrgla božjast in je radi izredno mrzle noči zmrznil na cesti.

Dve nesreči. Karel Sorec, šolski upravitelj iz Sel, se je peljal ponoči na kolesu ter zavozil v kup gramoza. Sorec je padel tako nesrečno s kolesa, da si je zlomil nogo. — Terezija Trčkova, posestnikova žena iz Škol pri Pragerskem, je pomagala v gozdu pri nalaganju debel. Ker je odgovadala veriga, s katero je bil les povezan na vozu, se je hlodovje zrušilo na Trčkovo in ji zlomilo nogo. — Imenovana poškodovanca sta se zatekla v bolnišnico v Ptuj.

Razne požarne nesreče. Med postajama Slov. Bistrica in Poljčane je užgala iskra iz lokomotive 15 tonski s papirjem za Trst naloženi vagon. Papir je bil vreden 100.000 dinarjev, škode pa je za 60.000 din. Ogenj so kolikor toliko pravočasno opazili in so tleči vagon v Poljčanah odklopili in rešili od papirnatega tovora, kolikor je bilo mogoče. — Na Pobrežju pri Ptujju je izbruhnil ogenj v gospodarskem poslopju posestnika Jakoba Rogine. Požarna nesreča se je razmahnila še na sosednjo hišo in na poslopja sosed Martina Goričan. Skupna škoda pogorelcem na Pobrežju znaša 100.000 din. — V Prepolju na Dravskem polju je vpepelil požar domačijo posestnika Jakoba Rožič in gospodarsko poslopje sosed Andreja Kirbiša do temeljev. Škoda pri obeh pogorelcih je cenjena na 50.000 din. — V Podgorju v župniji Galičija pri Celju je zgorela 25. marca zvečer hiša posestniku Radajcu. Domači in celjski gasilci so oteli pred vpepeljenjem hlev in kozolec. — V noči na 21. marec je izbruhnil požar pri posestniku Juriju Bergmanu, p. d. Oevirku na Breznici pri Prevaljah. Požar je uničil hišo in gospodarsko poslopje ter živež, vso obleko in orodje. Škode je 60.000 din, zavarovano pa je bilo za 50.000 din. Ogenj je nastal zaradi

Novice

Osebne vesti

Smrt šolske sestre. Po devetletnem hudem trpljenju je umrla v Mariboru 80 letna sestra M. Agneza Šišek. Rajna je delovala dokaj let po podružnicah mariborske matične hiše. V samostanu v Mariboru je bila vratarica ter zakristanka. Blagi rajni podeli Vsemogočni večno plačilo, samostanski družini pa naše sožalje!

Nesreče

Huda prometna nesreča z dvema smrtima žrtvama. V Mariboru se je zgodila dne 22. marca popoldne velika prometna nesreča na križišču Meljske in Krempljeve ulice. Čez omenjeno križišče sta vozila v razdalji 40 m dva nova za Zagreb namenjena tovorna avtomobila, katera sta bila obtežena vsak s 1000 kg gramoza. Na križišču je prehitel zadnje vozilo na motornem kolesu visokošolec Igor Kukovec iz Ljutomera, s katerim se je peljal zadaj Ljutomerski trgovec Feliks Čerček. Ko pa se je približal motociklist srednjemu avto-

mobilu, je ta v tem hipu krenil v Krempljevo ulico proti carinarnici. Motorno kolo je zadelo ob avto in se odbilo s tako silo, da je obležal Čerček pri priletu preko Kukovca pod avto s strtim prsnim košem mrtev. Kukovec je padel na cesto in so ga prepepljali s hudimi poškodbami v bolnišnico, kjer je umrl 26. marca. Visokošolec Kukovec se je pripeljal v Maribor radi oblastvenega pregleda motorja. Mladi trgovec Čerček se je šele pred par meseci oženil in je odprl z novim letom trgovino. Visokošolec Kukovec so pokopali v Ljutomeru.

Posestnik smrtno ponesrečil radi nenadoma splašenih konj. Na Pobrežju pri Mariboru se je zgodila nesreča, ki je zahtevala življenje 35 letnega posestnika Ludovika Kolariča. Kolarič je pripeljal domov dvovprežni ter z žagovino naloženi voz. Pri spravljanju voza na dvorišče sta se konja nenadoma splašila, potegnili voz in voznik je prišel med voz ter steno. Obležal je mrtev z zdrobljeno lobanjo in s strtim prsnim košem. Mladi Kolarič zapuščal ženo s tremi nepreskrbljenimi otroki.

DARUJTE ZA PROSVETNI DOM NA PREVALJAH V BLAGU ALI DENARJU!

slabega dimnika. — V četrtek zvečer je izbruhnil ogenj na gospodarskem poslopju, last Vincetič Jakoba, kmeta v Senežicah pri Veliki Nedelji. Ker so bili ljudje v prvem spanju, se je ogenj naglo širil. Na pomoč so prihiteli sosede ter gasilci iz Trgovišča, Mihovcev in Cvetkovcev. Rešili so vso živino. Posebno se je izkazala nova cvetkovska motorka, ki je prvič delovala pri požaru. Škoda je precejšnja, vzrok požara neznan.

Razne novice

Preosnovani mestni občinski svet v Celju. Celjski župan g. Alojzij Mihelčič je kot izvoljen poslanec odložil mesto župana. S kraljevim ukazom je bil v minulem tednu imenovan za novega celjskega župana celjski odvetnik g. dr. Alojzij Voršič. Novi župan je sin kmečkih staršev v Bratonečicah pri Sv. Tomažu pri Ormožu in je v 50 let star. Z imenovanjem novega celjskega župana je bil deloma tudi preoblikovan celjski mestni svet in so bili na novo imenovani sledeči gospodje: Alojzij Mihelčič, podpredsednik skupščine, dr. Mlinar, sodnik upravnega sodišča v Celju, Oskar Černelč, ravnatelj Banovinske hranilnice v Celju, in Franc Repnik, železniški uradnik.

Prijubljeno romanje na Trsat bo tudi letos o binkoštih. Poleg prijetnega izleta z ladjo po morju v Malinsko na otoku Krku bodo šli romarji tudi v Italijo (na Reko, v Opatijo). Toliko lepega in veselega doživlja se ni nudilo nobeno dosedanje romanje. Duhovno vodstvo ima tudi letos prijubljeni g. župnik Franc Polak iz št. Janža na Dravskem polju. Radi obiska Italije je čas za prijavo zelo kratek. Priglasite se za brezplačna navodila takoj na naslov: »Po božjem svetlu«, Ljubljana, Sv. Petra nasip 17. 622

Velikonočno čiščenje v slovenskih hišah je posebno važna zadeva naših dobrih gospodinj, toda koliko truda in jeze vam bo prihranjeno, če boste vzeli tudi Vi za to priznano »Oven« terpentinovno milo kot dela to toliko drugih gospodinj

sebi v veselje in snažnemu stanovanju v ponos. Toda izrecno samo terpentinovno »Oven« milo!

Cenj. čitatelje dravograjskega okraja opozarjamo na mali oglas prevajalske hranilnice pod razdelkom »Denar«.

Pri težki stolici, napetosti, glavobolu zaradi zaprtja očisti ena do dve čaši naravne »Franz-Josefove« grenke vode prebavne organe. »Franz-Josefovo« vodo lahko jemljejo tudi bolniki, ki leže, in jo imajo za dobro.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Obžalovanja vredni slučaji

Nož v prsa na povratku iz cerkve. Posestnik Ivan Kukovec iz Terbegovcev, občina Sv. Jurij ob Ščavnici, se je vračal iz cerkve od sv. maše. Na potu ga je ustavljal viničar Štefan Kramar iz Kokolajnsčaka in ga je zabodel po kratkem prepiru z nožem v prsa. Smrtno nevarno zabodena so prebeljali v ptujsko bolnišnico.

Zgodba o ukradenem kolesu. Od Sv. Lenarta pri Veliki Nedelji poročajo: V januarju je bilo ukradeno Krabonju Jakobu, posestniškemu sinu v Sodincih, skoro novo kolo znamke »Stadion«, vredno 1400 din. Krabonja si je naročil drugo kolo. Pred nekaj dnevi pa je Krabonja našel svoje ukradeno kolo. Posledica je bila aretacija neke osebe, ki ni mogla dati odgovora, od kod to kolo.

Napad na mirnega mladeniča s smrtnim izidom. Nič hudega sluteč se je vračal dne 26. februarja na večer iz vasi Mihalovec pri Dobovi v brežiškem okraju proti svojemu domu v Sela mizarski pomočnik Franc Kežman, brat trgovca Ivana v Dobovi. Franc Kežman, 27 let star, je bil mirnega značaja in v splošnem priljubljen mladenič. Naenkrat so se pojavili štirje mladeniči, oboroženi s topimi predmeti, ter ga napadli zahrbtno in udarjali po glavi in telesu. Že

Tujski promet v Abesiniji

Uradni italijanski prometni urad pripravlja za inozemske obiskovalce, posebno za Američane in Angličane, krožna potovanja po Abesiniji, da bi odprli potujočemu občinstvu novo deželo, ki jo je še pred nekoliko leti obiskoval kvečjemu kakšen znanstvenik. Na teh krožnih potovanjih bodo obiskovali posebno najvažnejša torišča italijansko-abesinske vojne. Danes vodijo to moderne ceste, ki omogočajo hitro potovanje skozi velika ozemlja.

Če je profesor raztresen

švedski profesor Svedelius je bil tako raztresen, da je pri neki svečani pojedini, med tem ko je imel enega svojih slovito lepih go-

V mrežah greha

12

Deklice novica ni tako razveselila kakor je Štefan pričakoval. Ravnodušno je odgovorila:

»Zakaj hočeš na vsak način iti za natakarja?« Štefana so te besede poparile.

»Mislim sem, da boš tega vesela!« je odvrnil nekam žalostno. »Saj ne bom dolgo ostal natakar. Ko bom imel več denarja, bom otvoril lastno točilnico. Potem se bova vzela in...«

»Prej sem tudi jaz mislila, da bi bilo to dobro, sedaj pa nisem navdušena za to stvar. Kaj, če ne boš zaslužil toliko, da bi oba mogel vzdrževati?... Naj ostane vse pri starem. Jaz bom dalje učila, ti pa ostani v tovarni. Če odideš za natakarja, te ne bom mogla videti! — Oh, kaj bom potem začela!«

»Nina, saj ne bom dolgo tam!« jo je tolažil Štefan. »Ko se bom izučil, se bom vrnil in otvoril lastno točilnico.«

»Štefan, ti si otročji!« ga je zavrnila Nina. »Kako moreš misliti, da bi v tem ubogem predmestju uspevali dve litvanski točilnici? Vsi naši zahajajo h Kazimiru.«

»Ne boj se! Vse bom k sebi privabil!« jo je samozavestno prepričeval Štefan. »Čez šest mesecev se bom vrnil in potem — z Bogom, Kazimir!«

»Šest mesecev me boš pustil samo s Kazimirom?« je preplašeno vprašala deklica.

»Nina, zakaj se vznemirjaš? Nič hudega se ti ne bo zgodilo. Saj se dobro znaš otepati Kazimir!«

»Ti boš pa tam za drugimi gledal in se ne boš menil zame!«

»Seveda!« se je zasmejal Štefan. »Za vsakim krilom bom tekel!«

Nina je uvidela, da Štefana ne bo mogla odvrniti od njegove namere, radi tega je umolknila. Upala je, da se bo stvar nazadnje dobro iztekla.

Trije tedni so hitro minuli. V soboto opoldne se je Štefan poslovil od tovarne. Ko je prišel domov, je rekel materi:

»Danes sem zadnjič bil v tovarni.«

Mati, ki ni nič vedela o njegovi nameri, je za hip otrpnila od groze. Ko se je nekoliko zbrala, je jecljaje vprašala:

»Kaj si storil, da so te nagnali? Moj Bog, moj Bog, kaj bo, kaj bo!?!«

»Niso me nagnali. Sam sem se odpovedal delu.«

»Štefan, ali si nor?« je jokaje vzkliknila mati.

»Ne! Nisem nor... Drugo delo sem dobil. Natakar bom, pozneje pa gostilničar. In bogat bom.«

»Ka-aj? Ali boš služil pri tem sebičnem Kazimiru Pavlonišu, ki s svojim smrdljivim žganjem opija može in se ne zmeni za to, da morajo njihove uboge družine v pomanjkanju živeti? Ne hodi k maši, ne daje za cerkev, svobodomislec je in dan za dnevom služi hudiču. Gospod župnik ga je v nedeljo na prižnici imenoval ter svaril pred njim... Ali misliš, da ti bom jaz dovolila, da bi pri tem zlodju služil? — Ne, sinko! Raje te hočem videti v rakvi kakor pa v gostilni, ki je bila vzrok očetove smrti.«

prvi udarec po glavi, ki mu je zdrobil lobanjo, je bil smrtonosen. Ko so videli, kaj so storili, so se razbežali ter ga prepustili usodi. Kežmana so našli drugi ljudje nezavestnega in vsega v krvi. Točno 21 dni po tem napadu je Kežman po velikih prestanih mukah umrl v brežiški bolnišnici. Vrtilim dobovskim orožnikom se je posrečilo izbrskati gnezda napadačev. In kaj so ugotovili? Štirje 16letni paglavci so zakrivali zločin! To je torej naša nadebuda mladina! In kje tiči krivda? Nekateri trdijo, da so premile kazni temu krive. Merodajni činitelji, upamo, bodo že ukrenili, da preneha enkrat to divjaštvo mladine.

Slovenska krajina

Goričko. Svoj čas smo čitali v »Ponedeljskem Slovincu«, da bo na meseca maja dobili še en vlak iz Sobote do Hodoša. Tam smo čitali, da bo vlak odhajal iz Sobote malo čez ponoč. Če bo res tako, je pa škoda tistega premoga, ki bo porabljen. Tak vlak bi bil samo za pijance, in to samo za tiste, ki stanujejo tik ob progi. Saj celo vlak, ki odhaja iz Sobote ob pol petih, nima večkrat nič enega potnika. Vlak je menda tu radi ljudstva, in ne radi posameznikov. Če že res nečete dati na Hodošu kurilnice, kar bi bilo edino prav, pa nam dajte vsaj take vlake, kot so bili pred nekaj leti, da bo vsaj malo bolje kot je danes. Prvi par naj kar ostane radi dijaštva, drugi par naj bi šel iz Sobote okrog pol 12 in bi prihajal v Soboto okrog pol 2 in bi tako imel zvezo za Maribor. Tretji par naj bi ne odhajal iz Sobote pred pol četrto uro in bi se vrnil k večernemu vlaku za Maribor. Idealno bi bilo seveda to, da bi imeli na Hodošu kurilnice in bi prvi vlak prišel v Soboto kot prihaja sedaj, zadnji bi pa šel iz Sobote okrog osmih, ko pride vlak iz Maribora. Kurilnice bi že imeli, pa ker je nekateri nočeje, so naredili nalašč pretiran preračun, da je ja ne bi dobili. Sedanji vozni red je pa neprikladen. Ljudje opravijo svoje posle do 12 in morajo čakati vlak do 15.15, in to seveda v gostilnah, ker so drugi lokali zaprti, in

se ne smemo žuditi, če je potem na vlaku dosti lekrat mnoge pijanih ljudi in se slišijo kletve, da je človeka strah. Kaj pa, če ima iz Sobote kdo prste vmes, da se ta vozni red ne more spremeniti? Treba se je osirati na naš gorički narod in ne samo na Soboto! Merodajni, podprite prizadevanje našega siromašnega ljudstva! Opozorjamo predvsem našega poslance in banske svetnike.

Murska Sobota. S 1. aprilom otvori Družba sv. Mohorja pri nas svojo podružnico. Prostore si je najela pri trgovcu Štivan Ernestu na Glavnem trgu. Novo trgovino s knjigami in papirjem priporočamo vsem našim ljudem.

Murska Sobota. Generalno ravateljstvo drž. železnice je že odobrilo polovično voznino za udeležence »Prekmurskega tedna«. — Proračun občine za leto 1939/40, ki predvideva 2.289.743 din, je bil pred kratkim ra odborovi seji sprejet. — Razglaševanje z bobnom se je pri nas ukinilo in se bodo odslej vsi razglašaji objavljali v »Murski krajini«, ki je z 19. marcem začela na novo izhajati. Izdajatelj je g. Hahn, urednik pa g. Nemeec, odvetniški pripravnik. — Naše okrožno sodišče je dobilo novega predsednika v osebi g. Sernec Janka, dosedanjega sodnika na okrožnem sodišču v Mariboru. — Med tukajšnjimi krogi vlada precejšnje zanimanje za ustanovitev dvo-razredne trgovske šole, ki bo pod upravo združenja trgovcev. — V dneh 14. in 15. aprila, 11., 12. in 13. maja ter 12. in 13. junija se bo vršil pri železniški postaji pregled in žigosanje sodov.

Murska Sobota. V teh lepih spomladanskih dneh je vsak dan mnogo delavcev pred borzo dela ter željno čakajo, kdaj bodo vpisani v seznam onih, ki bodo lahko šli na sezonsko delo v Nemčijo, Francijo ali na državno veleposestvo. Marsikdo se vedno s strahom sprašuje, če bodo lahko šli in koliko naših delavcev in delavk bo letos lahko šlo v tujino. Da ustrezemo tem spraševalcem, povemo, da so se nemški in naši delegati pri socialnem ministertvu sporazumeli, da bo Nemčija letos zaposlila okrog 10.000 delavcev iz Slovenije, ker se delavci od drugod niso obnesli. Vendar ta dogovor še čaka odobritve merodajnih činiteljev. Iz Prekmurja in mogoče iz Priekije bo v Nemčijo šlo okrog 6000 delavcev in delavk. — Dosežen je tudi sporazum z držav-

nim veleposestvom, kjer bo akordno delo bolje plačano kot lani, a dnevnica bo ostala ista.

Gornja Lendava. Še letos se bo izvršila temeljita izprememba na cerkvi sami. Sedanje ostrešje cerkve, ki je sestavljeno iz dveh delov in je že v slabem stanju, bo dobilo enotno obliko, kar bo vsekakor mnogo lepše in okusnejše. K obnovi bo prispeval tudi njen patron g. Hartner. — Naše prosvetno društvo še letos namerava s pomočjo hranilnice zgraditi novo prosvetno dvorano, ki nam je zelo potrebna, ker sedaj za razne prireditve nimamo potrebnega prostora. K zidavi nam bo verjetno prispevala tudi banska uprava.

Bodonci. Naše upravičene prošnje, da bi tudi mi bili zvezani s prometno žilo z Mursko Soboto, so se končno uresničile. Kajti s 15. aprilom bo na progi Murska Sobota—Bodonci—Gor. Lendava redno vozil poštni avtobus, s čimer nam bo prihranjeno mnogo pešačenja do vlaka, odnosno avtobusa. — Prejšnji petek okrog petih popoldne je nenadoma začela goreti hiša posestnika Benkič Štefana. Ker je ta dan pihal močan veter, se je ogenj razširil tudi na gospodarsko poslopje, ki je do tal pogorelo. Požrtvovalnim gasilcem se je posrečilo ogenj omejiti in tudi hiši obvarovati vse razen strehe. Škoda, ki ni krita z zavarovalnico, znaša nad 10.000 din, ker je zgorelo tudi nad 28 metrov sena. Požar je nastal verjetno radi tega, ker so se v dimniku vnele saje, ali pa je iz njega padla kaka iskra.

Turnišče. Pred dnevi se je vršil v osrednji gostilni Singerjev šivalni tečaj, za katerega naše ženske niso pokazale posebnega zanimanja in se jih je le malo udeleževalo tečaja. — Naša orožniška postaja je dobila telefon, ki ji je bil vsekakor zelo potreben. — Pri nas je poleg politike glavni predmet pogovora še vedno elektrika, katero bomo verjetno drugo leto že imeli v naših stanovanjih.

Renkovec. Čeprav naša vas ni bogve kako velika, je vendar dosedanje pokopališče za naše pokojnike bilo premajhno in smo minulo nedeljo popoldne imeli blagoslovitev dodatnega pokopališkega prostora. Blagoslovitvene obrede je opravil g. dekan.

Fokovci. Danes teden smo na tem mestu poročali, da se je Počič pri reševanju živine in ga-

»Mati, pomirite se! Ne bom služil pri Kazimiru. K Svetemu Patriku bom šel. Moj bodoči gospodar je fin človek in — Litvanec. V ponedeljek bom nastopil službo. Spremeniti se nič ne da, radi tega kar ne hajte s solzenjem.«

»Štefan, tako čaleč vendar ne moreš hoditi v službo!«

»Saj ne bom hodil od doma! Tam bom stanoval.«
Te besede so bile za mater nov udarec.

»Ka-aj?« je zaječala. »Nočeš dalje z menoj stanoovati?«

»Vsako nedeljo bom domov prišel, ker je tista točilnica ob nedeljah zaprta. Ne jokajte torej! Sicer pa ne bova dolgo ločena. Kmalu si bom prištedil nekaj denarja in potem bom otvoril svojo točilnico. Tedaj se bo tudi nama sreča nasmehnila.«

»Štefan, velik si in ne morem te zadrževati, če nočeš iti,« je udano odvrnila mati. »A to ti povem, da mi ni ljubo, da misliš na točilnico. Gostilna ne vodi k dobremu. V stari domovini ljudje večinoma pijejo vino in pivo, tu pa to odurno žganje, od karega so pijani ko svinje.«

»Dobro! Tudi jaz nisem navdušen za gostilno. Ko si bom prištedil dovolj denarja, bom gostilno prodal. Potem se bova vrnila v staro domovino in tam kupila lepo domačijo. No, kaj rečete k temu?«

»Toliko denarja nikdar ne bova imela!« je odkimala starka.

»Bog mi je priča,« se je sin potrkal na prsi, »da vas bom pred smrtjo popeljal v domovino!«

Njegov glas je bil tako prepričevalen, da se je mati nasmehnila. V duhu je pohitela v staro domovino in si slikala srečno življenje, ki jo tam čaka.

8.

Skoraj istočasno, ko je Štefan materi sporočil, da bo stopil v drugo službo, se je Nina razgovarjala s Kazimirom. Sedela sta za mizo. Kazimir je pil po obedu kavo. Bil je izredno dobro razpoložen. Šalil se je in govoril o vsem mogočem. Le tega ni omenil, kar je Nina pričakovala in o čemer je prej nenehoma govoril. Že nekaj dni sem ni govoril o svoji ljubezni in Štefanu. Ta molk je bil pri Kazimiru nenavaden. Ali je mogoče, da se ne bi več zanimal zanjo? Nekam nemirna je bila. Sklenila je, da bo izvlekla iz njega pravo besedo.

»Oprostite, da vam dalje ne bom delala družbe. Pospravljanje sob me čaka. Prej nisem imela za to časa, ker sem ves predpoldan poučevala. Hiteti bom morala, ker bo kmalu Štefan prišel pome. Na sprehod bova šla.«

»Le pojdiva, kamor hočeta,« je odvrnil Kazimir na videz ravnodušno.

Nina je v kljub navidezni ravnodušnosti spoznala, da so njene besede Kazimira razburile. Nekaj jo je priganjalo, da bi g. še bolj razdražila.

»Štefan je ves srečen, ker je dobil lepo službo!«

»Kje?« je vprašal dokaj mirno Kazimir.

»Ne tu v mestu. Kmalu me bo poročil in odvedel od tu.«

(Dalje sledi)

vorov, punč v svojem kozarcu mešal z gorečo smodko. Na višku napičnice je to mešanico potem izpil. Pri neki čajanki pa ga je tovariš opazil, kako je maslo mazal na golo dlan. Nekeč ga je po poti iz najlepših misli zmotila krava, ki mu je stopila na pot. »Oprostite!« je dejal in se vljudno odkril. Mož, ki je kravo gnal, in vse ostale priče tega prizora so se krohotali. Šele tedaj je ponos upravnika vseučilišča opazil svojo pomoto. Osramočen in jezen je stekel naprej. Tekel je tako slepo, da je zadel v neko damo. »Ze spet takšne neumna krava, ki ne zna korakati po cesti!« je zavpil besno, ne da bi dvignil oči.

Inserirajte!